

Κυριακή των Βαΐων στο Μετόχι του Κύκκου

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Πανηγυρικώ τω τρόπω τιμήθηκε, στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, Μετόχι της Ιεράς Μονής Κύκκου στην Λευκωσία, η εορτή της εις Ιερουσαλήμ θριαμβευτικής εισόδου του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Ο πιστός λαός μας μετείχε ευλαβικά στη λατρευτική σύναξη και ακολούθως, μετά βαΐων και κλάδων ελαίας, κατά το κυπριακόν έθος, συμπορεύθηκε στη λιτανεία πέριξ του ναού.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο τ. πρόεδρος και Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου, ο οποίος αναφέρθηκε στη λυτρωτική πορεία που από το: «Ωσαννά· ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, ο βασιλεύς του Ισραήλ», οδηγεί στην τελική ευθεία και την τελική πορεία προς την δόξα της Αναστάσεως. Μια πορεία που, όπως τόνισε, «ανέτρεψε την απαισιοδοξία του ανθρώπου, την θανατική και πτωτική κατάσταση, στην οποία είχε περιέλθει».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ο ταπεινά και επί πώλον όνου αναβαίνων εις Ιεροσόλυμα Κύριος μας, μας εισάγει στη Μεγάλη Εβδομάδα όπου, «η αγία μας Εκκλησία βιώνει, με την καθημερινή εμπειρία της, μέσα από μια πορεία πάθους, μια πορεία διδακτική, μια πορεία που οι ύμνοι της Εκκλησίας ανεβάζουν τον άνθρωπο, τον μεταρσιώνουν σε ύψη τρισμέγιστα ψυχικής αγαλλίασης και υπαρξιακής ανακούφισης. Μια πορεία, όπου

μέσα κυριαρχεί η χαρμολύπη ως το κυρίαρχο στοιχείο της λύπης του Πάθους, αλλά και της χαράς της Αναστάσεως».

Στη συνέχεια, ο κ. Οικονόμου έκανε αναφορά στο θέμα της πανδημίας του κορωνοϊού, σημειώνοντας ότι οι άνθρωποι μέσα από τα προβλήματα που δημιουργεί η λαίλαπα αυτή «βιώνουν, αισθάνονται αυτή την συμπόρευση του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού, μαζί τους. Σε μια πορεία πάθους, δεικτική, υπόδειγμα αυτού του ίδιου ανθρώπινου πάθους, που δοκιμάζουν όλοι αυτοί μέσα από όλη τη δοκιμασία των νοσοκομείων σε μια παγκόσμια κλίμακα πανδημίας και δοκιμασίας».

«Ιδού, λοιπόν, από το χέρι, ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός, κρατάει τον πονεμένο άνθρωπο και του δείχνει ότι και Αυτός πορεύεται την οδό του Πάθους. Και Αυτός δοκιμάζεται και Αυτός πονά και

Αυτός θλίβεται και μέσα όμως απ' αυτή την πορεία, την πονετική, την οδυνηρή να η αισιοδοξία της Αναστάσεως. Σ' αυτήν προσδοκούμε. Αυτή είναι που επισφραγίζει τη Μεγάλη Εβδομάδα».

«Μεγάλη Εβδομάδα, λοιπόν, ανατέλλει. Ένα φως το οποίο δίνει στον άνθρωπο το κουράγιο, που δείχνει ότι έχουμε πρότυπο τον Μέγα Αρχιερέα, ο οποίος δύναται τις

ασθένειες μας να σηκώσει στην πλάτη του. Έχουμε την αισιοδοξία ότι ο Μέγας Αρχιερέας θυσιάζεται για τη λύτρωση του ανθρωπίνου γένους. Ο Μέγας Αρχιερέας πορεύεται προς τον Σταυρό, ώστε από τους καθαρτικούς κρουνοὺς μετέχοντας οι άνθρωποι της πίστεως να γεύονται την αισιοδοξία και την προσδοκία της λύτρωσης και της Αναστάσεως», πρόσθεσε.

Αναλύοντας τις σκέψεις του ο κ. Καθηγητής τόνισε ότι ο Σταυρός «από ξύλο ατιμωτικό μεταβάλλεται σε ευλογημένο, λυτρωτικό ξύλο για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους. Και αυτό το άνοιγμα των χεριών του Χριστού πάνω στον Σταυρό είναι το παγκόσμιο κάλεσμα, λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας, στους εγγύς και τους μακράν, στην Ανατολή και στη Δύση, σε όλη την ανθρωπότητα, ανεξαρτήτως φυλής, φύλου, θρησκείας, πίστεως, ώστε να προσέλθουν, να ῥθούν και να γευτούν αυτή την εμπειρία της λυτρώσεως».

Κλείνοντας υπογράμμισε: «Πορευόμαστε στην εβδομάδα του Πάθους, αλλά συγχρόνως την εβδομάδα της λυτρώσεως. Στην πορεία της δοκιμασίας, αλλά και την αίσθηση και την προσδοκία της Αναστάσεως, ως μια λυτρωτική κατάσταση, η οποία προσφέρεται στον καθένα, φτάνει και εμείς να συμπορευθώμεν αὐτῷ και συσταυρωθώμεν και νεκρωθώμεν δι' αὐτόν ταις του βίου ηδοναίς».

«Αυτή την προσδοκία της ανάβασης, της συνανύψωσης, της συμπόρευσης, είναι που προβάλλει η αγία μας Εκκλησία στο παγκόσμιο στερέωμα των δοκιμασμένων ανθρώπων. Στο δικό μας το χέρι, η δική μας η επιλογή είναι να συμπορευθούμε προς τη λύτρωση και τη σωτηρία», συμπλήρωσε.

Λουκάς Α. Παναγιώτου